

Ligtas sa pamamagitan ng Dugo

***"Kukunin nila ang ilan sa dugo at ipapahid ito sa dalawang poste ng pinto at sa ibabaw ng pintuan ng mga bahay kung saan nila kakanin ang korderong [Paskuwa]."
Exodo 12:7***

Habang papalapit ang mga buwan ng tagsibol na Marso at Abril, ang mga Kristiyano mula sa iba't ibang panig ng mundo ay magtitipon upang magbigay ng espesyal na pag-alala sa kamatayan at muling pagkabuhay ng ating Panginoong Jesucristo. Halos sa parehong panahon, ang mga Hudyo ay magtitipon din upang ipagdiwang ang Pista ng Paskwa.

Gumagamit ang bawat grupo ng kanilang mga kalendaryo at matagal nang tradisyon upang matukoy ang eksaktong oras ng pagdiriwang ng mga okasyong panrelihiyon na ito. Minsan, ang mga kaganapang ito ay maaaring magkalayo ng ilang araw at, sa ibang pagkakataon, ng ilang linggo. Ayon sa tala sa kasulatan, ang korderong Paskwa ng Israel ay pinatay noong ika-14 na araw ng kanilang buwan, Abib, na kalaunan ay tinawag na Nisan. (Deuteronomio 16:1; Nehemias 2:1). Ito ay tumutugma sa ating mga buwan, Marso o Abril, depende sa taon.

Bagaman pareho silang ipinagdiriwang ng mga Kristiyano at Hudyo ang mahahalagang pangyayaring ito sa panahong ito ng taon, iilan

lamang ang nakakaintindi sa tunay na kahulugan at kabuluhan ng kamatayan at muling pagkabuhay ni Jesus, na namatay bilang Tagapagligtas ng sangkatauang may sakit sa kasalanan. lilan din ang nakakaintindi sa buong kahulugan ng Paskua ng mga Hudyo. Ipinaliwanag ni Apostol Pedro na karamihan ay bulag sa pagpapahalaga sa mga malalalim na bagay ng Diyos. "Sa pamamagitan ng kaniyang banal na kapangyarihan, ipinagkaloob sa atin ng Diyos ang lahat ng ating kailangan para sa pamumuhay na marangal sa Diyos. Nagtamo tayo ng lahat ng ito sa pamamagitan ng pagkakilala sa kaniya, ang nagtawag sa atin sa kaniyang sarili sa pamamagitan ng kaniyang kahanawahan at kagalakan. ... Ngunit ang mga hindi lumalago sa ganitong paraan ay maigsi ang paningin o bulag, na nakakalimot na sila'y nahugasan mula sa kanilang mga dating kasalanan." 2 Pedro 1:3,9

Mga Tagubilin ng Diyos

Noong panahon na naitala ang ating tampok na Kasulatan, ang bansang Israel ay bihag sa Ehipto. Nang dumating ang tamang panahon, inutusan ng Diyos ang mga Israelita na ipahid ang dugo ng pinatay na korderong Paskwa sa "mga haligi sa gilid at sa itaas na haligi ng pintuan ng mga bahay." Inutusan din silang ihaw ang korderong Paskwa at kainin ito kasama ang tinapay na walang lebadura at mapait na halamang-gamot. (Exodo 12:8). Ang konteksto ng tekstong ito ay nagbibigay din ng iba pang mahahalagang detalye at pananaw kaugnay ng mga espesyal na tagubilin ng Diyos sa mga Israelita.

Basahin natin, "Ibinigay ng Panginoon ang mga sumusunod na tagubilin kay Moises at Aaron: 'Mula

ngayon, ang buwang ito ang magiging unang buwan ng taon para sa inyo. Ipahayag sa buong kongregasyon ng Israel na sa ikasampung araw ng buwang ito, ang bawat pamilya ay dapat pumili ng isang korderong lalaki o batang kambing para sa hain, isang hayop para sa bawat sambahayan. Kung ang isang pamilya ay masyadong maliit para ubusin ang buong hayop, hayaang makiisa sila sa ibang pamilya sa kanilang kapitbahayan. Hatiin ang hayop ayon sa laki ng bawat pamilya at sa kanilang kakayahang kumain. Ang hayop na pipiliin ninyo ay dapat isang taong gulang na lalaki, tupa man o kambing, na walang kapintasan. Alagaan ninyong mabuti ang napiling hayop hanggang sa gabi ng ika-labing-apat na araw ng unang buwang ito. Pagkatapos, ang buong kapulungan ng komunidad ng Israel ay dapat patayin ang kanilang korderong tupa o batang kambing sa paglubog ng araw." Exodo 12:1-6

Ang Pinatay na Kordero

Ang mga tahasang tagubiling ito ay naglalaman ng napakaraming makabuluhang simbolismo. Halimbawa, ang pagbanggit sa "lupain ng Ehipto" ay tumutukoy sa kasalukuyang pamumuno ni Satanas sa mundo at sa mga tao nito. Ang diyos ng mundong ito [Satanas] ang nagbulag sa isipan ng mga hindi naniwala, upang hindi nila makita ang liwanag ng ebanghelyo ng kaluwalhatian ni Cristo, na siyang larawan ng Diyos." 2 Corinto 4:4

Ang "pagsisimula ng mga buwan" ang batayan sa pagkalkula ng eksaktong araw kung kailan ipagdiriwang ang Paskwa ng Paglabas. Ang bagong buwan na pinakamalapit sa tagsibol na ekwino ang nagtatakda ng simula ng unang buwan ng mga

Hudyo, ang Abib. Ang handog na korderong inihahain ay pipiliin sa "ika-sampung araw" ng unang buwan. Ito ay nagpapahiwatig ng hinaharap na pagdating ni Jesus sa Jerusalem bilang ang "Korderong ng Diyos na siyang nag-aalis ng kasalanan ng mundo," at bilang katuparan ng propesiya ni Zacarias. (Mateo 21:1-9; Juan 1:29; Zacarias 9:9). Ayon pa sa salaysay sa Exodo kabanata 12, ang korderong iyon ay dapat isang taong gulang na lalaki at walang kapintasan. Ipinakita nito ang kaperpeksiyohan ni Jesus bilang hinaharap na walang kapintasang "Korderong ng Diyos." (1 Pedro 1:19). Ang korderong Paskwa ay pinatay sa "ika-labing-apat na araw ng parehong buwan" at kinuha sa gabing iyon. Ang kapistahan ng Paskwa, na tinatawag ding "kapistahan ng walang lebadura," ay nagsimula kinabukasan at tumagal ng pitong araw. Exodo 12:15-17

Unang Nanganak—Sa Ilalim ng Dugo

Bilang karagdagan sa mga tagubiling ito, mababasa natin, "Dadaanan ko ang lupain ng Ehipto ngayong gabi at papatayin ko ang lahat ng panganay sa lupain ng Ehipto, tao man o hayop; at laban sa lahat ng diyos ng Ehipto gagawa ako ng paghuhukom: Ako ang Panginoon. At ang dugo ang magiging tanda para sa inyo sa mga bahay na kinaroroonan ninyo; at kapag nakita ko ang dugo, lilipas ako sa inyo, at hindi sasapit sa inyo ang salot upang lipulin kayo, kapag pinatay ko ang lupain ng Ehipto. At ang araw na ito ay magiging alaala para sa inyo; at ipagdiriwang ninyo ito bilang kapistahan para sa Panginoon sa lahat ng inyong salinlahi; ipagdiriwang ninyo ito bilang kapistahan ayon sa isang palatuntunan magpakailanman." Exodo 12:12-14

Sa mga kasulatang ito, binanggit ang pagdaan sa lupain ng Ehipto sa "gabi." Ito ay larawan ng madilim na gabi ng kasalanan at kamatayan na pinagdaraan ng bayan ng Diyos mula pa noong Pentekostes. (Colosas 1:13; 1 Pedro 2:9). Ang "pangunahing ipinanganak" ay sumasagisag sa "simbahan ng mga unang ipinanganak, na nakasulat sa langit." Ang mga ito ay nasa ilalim ng dugo ng korderong-lambing at nagsusumikap na magkaroon ng bahagi sa makalangit na yugto ng kaharian ni Cristo. Hebreo 12:23

Ang mga panganay ng Israel ay kalaunan pinalitan para sa buong tribo ni Levi, na binilang na pag-aari ng Diyos. "At sinabi ng Panginoon kay Moises, 'Tingnan mo, pinili ko ang mga Levita mula sa mga Israelita upang magsilbing kapalit ng lahat ng panganay na anak na lalaki ng bayan ng Israel. Akin ang mga Levita, sapagkat akin ang lahat ng panganay na lalaki. Nang araw na pinaslang ko ang lahat ng panganay na anak ng mga Ehipsiyo, inilaan ko para sa aking sarili ang lahat ng panganay sa Israel, maging tao man o hayop. Akin sila; ako ang Panginoon.'" Bilang 3:11-13

Isang Alaala o Paggunita

Ang dugo ay sumasagisag ng buhay, at nang pumatayin ang korderong pang-Paskuwa, kinakatawan nito ang buhay na inihain. (Levitico 17:11). Ang dugo ng inihain na kordero ay ginamit pagkatapos alinsunod sa banal na kalooban upang kumatawan sa mahalagang dugo ng ating Panginoong Jesus na ilalaga, sa ngalan ng pamilyang sangkatauhan na may karamdaman dahil sa kasalanan makalipas ang maraming siglo. Ang sakripisyong dugo ng ating Panginoon ang tanging

paraan upang maligtas tayo mula sa hatol ng kamatayan na ipinataw kina Adan at Eva dahil sa kanilang pagsuway sa batas ng Diyos. 1 Pedro 1:18,19; Pahayag 1:5

Inutusan ng Diyos ang bayan ng Israel na alalahanin ang tiyak na panahon ng pangyayaring ito, at gunitain ito taon-taon bilang alaala. Sinabi niya, "Ang araw na ito ay magiging alaala para sa inyo." (Exodo 12:14). Ito ay naglilingkod bilang larawan ng mas dakilang Alaala na itinatag ni Jesus nang siya at ang kaniyang mga disipulo ay nagtipon sa silid sa itaas. Noong panahong iyon, hiniling niya sa kanila na makiisa sa tinapay, na sinabi niyang kumakatawan sa kaniyang katawan, at sa tasa, na nagpapakita ng kaniyang sakripisyong dugo. Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, "Gawin ninyo ito bilang pag-alala sa akin." (1 Corinto 11:23-26). Mamamatay siya makalipas ang ilang oras para sa mga kasalanan ng mundo.

Ayon sa salaysay ni Lucas, mababasa natin: "[Si Jesus] ay kumuha ng tinapay, at nang siya'y nakapagpasalamat, ay pinagputol-putol niya ito, at ibinigay sa [kaniyang mga alagad], na sinasabi, 'Ito ang aking katawan na ibinibigay para sa inyo: gawin ninyo ito bilang pag-alala sa akin.' At gayon din naman ang tasa pagkatapos ng hapunan, na sinasabi, 'Ang tasang ito ang bagong tipan sa aking dugo, na ibinubuhos para sa inyo.'" Lucas 22:19,20

Ang mga Salot

Nang tumunog ang orasan ng panahon ng Diyos, minarkahan nito ang oras para sa pagpapalaya ng mga Israelita mula sa pagkaalipin sa Ehipto. Dumating na ang matagal nilang hinintay na

kaligtasan. Gayunpaman, ayaw ni Paraon at ng kanyang mga tagapangasiwa na pakawalan sila. Tinanggihan nilang hayaang umalis ang mga Israelita patungo sa ipinangakong lupain ng Canaan. Isa-isa, nagpadala ang Panginoon ng iba't ibang salot sa mga tao ng Ehipto ngunit pinagaan Niya ang kanilang kapighatian nang humingi ng awa ang kanilang Paraon at nangako ng mga bagay na wala naman siyang balak tuparin. Tingnan ang Exodo kabanata 7-10.

Sa wakas, inihayag ni Moises, ang lingkod ng Diyos, ang ikasampu at huling salot. Isang malaking kapahamakan ang ipapataw sa panganay sa bawat pamilya sa Ehipto, at mamamatay silang lahat sa loob ng isang gabi. Sa mga tahanan ng pinakamababang magsasaka, pati na rin sa palasyo ng Paraon, magkakaroon ng malaking pagluluksa sa buong Ehipto, at ikatutuwa nilang pabayaang ang mga Israelita na umalis. Exodo 11:1-8

Totoo nga sa anunsyo ni Moises, "At nang gabing iyon sa hatinggabi, pinatay ng Panginoon ang lahat ng panganay na lalaki sa lupain ng Ehipto, mula sa panganay na anak ni Paraon na nakaupo sa kanyang trono, hanggang sa panganay na anak ng bilanggo sa bilangguan. Pati ang mga panganay ng kanilang mga hayop ay napatay. Nagising si Paraon at ang lahat ng kanyang mga opisyal at ang lahat ng mga taga-Ehipto sa kalagitnaan ng gabi, at may narinig na malakas na paghagulgol sa buong lupain ng Ehipto. Wala nang bahay na hindi nagkaroon ng namatay. Pinatawag ni Paraon sina Moises at Aaron sa gabi. Lumabas kayo! utos niya. Layuan ninyo ang aking bayan - at isama ninyo ang iba pang mga Israelita! Humayo kayo at sumamba sa Panginoon

gaya ng inyong hiniling. Dalhin ninyo ang inyong mga kawan at mga bakahan, gaya ng inyong sinabi, at umalis na kayo. Humayo, ngunit pagpalain ninyo ako sa inyong pag-alis. Pinag-udyok ng lahat ng mga Ehipsiyo ang mga tao ng Israel na umalis sa lupain nang buong bilis, sapagkat naisip nila, 'Mamamatay tayong lahat!'" Exodo 12:29-33

Handa para sa isang Paglalakbay

Napapansin sa Exodo kabanata 7-10 na ang unang tatlong salot ay karaniwan sa lahat sa lupain ng Ehipto, kasama na ang distrito kung saan nanirahan ang mga Israelita. Gayunpaman, ang susunod na anim na salot ay nakaapekto lamang sa mga distritong tinitirhan ng mga Ehipsiyo. Ang ika-sampung at huling salot ay idineklara na karaniwan sa buong lupain ng Ehipto, kasama na ang bahagi na ipinagkaloob sa mga Israelita, na nasa ilalim ng dugo.

Ang mga anak ng Israel ay inutusan na ipakita ang kanilang pananampalataya at pagsunod sa kalooban ng Diyos sa pamamagitan ng paghahain ng isang handog na korderong ang dugo ay ihahampas sa mga gilid at sa ibabaw ng kanilang mga pintuan, at ang laman nito ay kakanin sa parehong gabi kasama ang mapait na halamang-gamot at walang lebadura na tinapay. Mayroon silang buong pananampalataya na, dahil sa dugo ng korderong nasa mga poste at sa itaas ng pintuan ng kanilang mga tahanan, sa pamamagitan ng pananatili sa "ilalim ng dugo" ay hindi sila sasamahan sa salot nang patayin ng Diyos ang mga panganay ng Ehipto. Ang mga kumain ng kordero ay naghintay na may tungkod sa kamay at nakahanda para sa paglalakbay, na inaasahan na gagawin ng

Diyos na payag ang mga Ehipsiyo na pabayaang silang umalis. Exodo 12:7-13

Mga Tampok ng Batas

Inutusan ang mga Israelita na alalahanin at ipagdiwang taun-taon ang handaan ng Paskwa na ito na ibinigay sa kanila ng Diyos sa pamamagitan ni Moises. Isa ito sa kanilang pinakadakilang pambansang pag-alala, at ipinagdiriwang pa rin ito ng mga Hudyo sa lahat ng sulok ng mundo bilang tanda ng kanilang paggalang sa kahulugan ng sinaunang kaugaliang ito.

Ang maraming katangian ng Batas ni Moises ay banal na idinisenyo upang ipahiwatig ang iba't ibang biyaya na ibubuhos sa lahat ng pamilya sa buong mundo sa takdang panahon ng Diyos, at sa wastong pagkakasunod-sunod. Sa kaso ng pagdiriwang ng Paskwa, ang kamatayan ng korderong ay naglarawan sa kamatayan ni Jesus bilang isang perpektong tao. Ang pagwisik ng dugo ng kordero ay sumasagisag sa pag-aakda ng merito ng pantubos na sakripisyo ni Jesus sa klase ng mga pinatawad sa panahon ng gabi ng kasalanan at kamatayan. Tulad ng nangyari sa mga Israelita, ang klaseng ito ng "nangunguna" ang unang nakinabang mula sa binuhos na dugo ng kordero. (1 Juan 1:7; Efeso 1:3-7). Mapalad ang mga ang mga mata ng kanilang pananampalataya ay nakakakita na si Jesus nga ang Korderong ng Diyos. Sa pamamagitan ng dugo ni Jesus, nagawa ang pagkansela ng kasalananang nagmula kay Adan sa pamamagitan ng pagbabayad ng parusa ni Adan, isang parusa na ang buong mundo ay nawalan ng pabor ng Diyos at napailalim sa banal na hatol ng kamatayan.

Kinakailangan na bago maalis ang sumpang ito ng kamatayan at ang kasamang hirap at sakit, ay may maibigay na kasiya-siya sa katarungan. Tulad ng ipinahayag ng Kasulatan: "Kaya naman, kung paanong sa pamamagitan ng pagsuway ng isa [si Adan] ay dumating ang hatol sa lahat ng tao tungo sa kapahamakan; gayundin naman, sa pamamagitan ng katuwiran ng isa [si Jesus] ay dumating ang libreng kaloob sa lahat ng tao tungo sa pagbibigay-katuwiran ng buhay." Roma 5:18

Ang mga Unang Bunga

Habang ginagabayan ng Banal na Espiritu ng Diyos, isinulat ni Juan na tagapagpahayag, "Tumingin ako, at narito, ang Kordero ay nakatayo sa bundok ng Siyon, at kasama Niya ang isang daan at apat na pulong libong tao, na may nakasulat sa kanilang mga noo ang Kanyang pangalan at ang pangalan ng Kanyang Ama. At nakarinig ako ng tinig mula sa langit, na parang ugong ng maraming tubig at parang ugong ng malakas na kulog, at ang tinig na narinig ko ay parang tunog ng mga manunugtog ng arpa na tumutugtog ng kanilang mga arpa. At umawit sila ng bagong kanta sa harap ng trono at sa harap ng apat na buhay na nilalang at ng mga matatanda; at walang sinumang makapagaral ng kanta maliban sa isang daan at apat na pulong libong na binili mula sa lupa. Sila ang hindi nadungisan ng pakikipagtalik sa kababaihan, sapagkat pinananatili nilang dalisay ang kanilang sarili. Sila ang sumusunod sa Kordero saan man Siya magpunta. Sila ang binili mula sa mga tao bilang unang bunga para sa Diyos at sa Kordero." Pahayag 14:1-4

Ang mga salitang ito ng Diyos na pinukaw ng ispiritu ay tumuturo sa nagluwalhating Cristo, ulo at

katawan, bilang "unang bunga sa Diyos at sa Kordero." Ipinahihiwatig nito na magkakaroon din ng "sumunod na bunga" sa pinal na plano at layunin ng ating mapagmahal na Ama sa Langit. Tunay nga ito. Layunin ng Diyos na iligtas ang lahat ng mga anak ng Israel, hindi lamang ang mga panganay. Bilang isang bansa, kinakatawan nila ang buong sangkatauhan, na bibigyan ng pagkakataon na makipag-ayon sa Diyos at mabigyan ng buhay na walang hanggan sa darating na lupain ng pangako - ang muling naging perpektong daigdig.

Sa gayon, ang buong bansang Israel ay himalang nailigtas ng Panginoon sa pamamagitan ni Moises. Pinangunahan niya sila sa isang landas sa kabila ng Look ng Dagat Pula na sadyang inihanda para sa kanila ng banal na kapangyarihang kumokontrol sa mga hangin at sa pagtaas at pagbaba ng dagat. (Exodo 14:21-30). Wala ni isang Israelita ang naiwan. Ang kahanga-hangang pangyayaring ito ay naglalarawan ng sukdulang kaligtasan ng buong mundo mula sa kapangyarihan ni Satanas. Ang lahat ay bibigyan ng pagkakataon na sumunod sa mga matuwid na batas na itatatag sa ilalim ng pamamahala ng hinaharap na paghahari ni Cristo sa lupa. Tunay nga, maaari nating ulitin ang mga salitang isinulat ni Apostol Pablo nang sinabi niyang si Cristo Jesus "ay nagbigay ng kaniyang sarili bilang pantubos para sa lahat, na sasaksiin sa takdang panahon." 1 Timoteo 2:6

Dalawang Katuparan

Ang kaligtasan mula sa kamatayan ay nakasalalay sa mga panganay na anak ng Israel na nanatili sa ilalim ng dugo ng korderong inihain nang dumaan ang anghel ng kamatayan ng Diyos. Sila lamang ang

nasa ilalim ng dugo at napapailalim sa kamatayan. Sila'y nailigtas nang gabing iyon ayon sa larawan ng Paskwa. Dahil dito, ang mga panganay ng Israel ang agarang nakinabang sa pagwisik ng dugo ng korderong inihain.

Sa kasalukuyang Kristiyanong kapanahunan, ang mga tagasunod sa yapak ni Jesus ay nasa ilalim din ng dugo. Tinatanggap nila ang merito ng dugo ni Jesus at nasa ilalim ng proteksyon nito. (1 Juan 1:7). Tinawag sila bago pa man ang sanlibutan. Nabuksan ang kanilang mga mata ng pagkaunawa upang maunawaan ang kanilang kalagayan ng kasalanan at pagkaalipin at ang kanilang pangangailangan ng kaligtasan. (Efeso 1:18). Tumugon sila sa kamangha-manghang biyaya ng Diyos at inialay ang kanilang mga buhay sa Kaniya nang buong paglalaan. (Roma 12:1). Dahil sa kanilang pananampalataya sa nabuhos na dugo ng "Korderong ng Diyos," may pakikipag-isa sila sa "Ama, at sa Kaniyang Anak na si Jesucristo." 1 Juan 1:3

Ipinaliwanag ni Apostol Pablo na ang pag-alay sa kasalukuyang panahon ay nangangahulugang binyag tungo sa kamatayan ni Jesus. "Hindi ba ninyo nalalaman na tayong lahat na nabinyagan kay Cristo Jesus ay nabinyagan sa kaniyang kamatayan? Kaya't tayo'y nakalibing na kasama niya sa pamamagitan ng binyag tungo sa kamatayan, upang kung paanong si Cristo ay binuhay na mag-uli sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, ay gayon din naman tayo'y lumakad sa bayang bagong buhay. Sapagkat kung tayo'y pinagmulto na kayo'y pinagmulto sa kaniyang kamatayan, tayo'y multo rin sa kaniyang pagkabuhay." Roma 6:3-5

Isang napakahalagang bagay na ang mga nag-alay ng kanilang buhay sa Diyos ay patuloy na manatili sa ilalim ng mahalagang dugo ng pagwisik. Ang paglabas ng sinuman mula sa kalagayang ito ng biyaya ay magpapahiwatig ng pagwawalang-bahala sa awa ng ating mapagmahal na Ama sa Langit. Ibig sabihin nito ay hindi nila pinahahalagahan ang Kanyang kabutihan, o ang kanilang bahagi sa makapangyarihang kaligtasan ng dugo ni Jesus. "Kung magkasala tayo nang sadyang paglabag pagkatapos nating matanggap ang kaalaman ng katotohanan, wala nang naiwang hain para sa mga kasalanan." Hebreo 10:26

Kaligtasan ng Buong Mundo

Ang mga miyembro ng "simbahan ng mga panganay" ay natanggap na ang merito ng dugo ni Jesus bago pa ang mundo. Pumasok si Cristo "sa langit mismo, upang magpakita ngayon sa harapan ng Diyos para sa atin." (Hebreo 9:24). Kapag kumpleto na ang simbahan, ang merito, o halaga, ng dugo ng ating Tagapagligtas ay magiging magagamit para sa buong sangkatauhan. Sinabi ni Jesus, "Ako ang mabuting pastor, at nakikilala ko ang aking mga tupa, at nakikilala ako ng aking mga tupa. Kung paanong nakikilala ako ng Ama, gayon din naman nakikilala ko ang Ama; at iniaalay ko ang aking buhay para sa mga tupa. At mayroon pa akong ibang mga tupa na hindi kabilang sa kulungan na ito; kailangan ko rin silang dalhin, at didinig nila ang aking tinig; at magiging isang kawan at isang pastor." Juan 10:14-16

Ang ikalawang dakilang biyaya na naganap sa lupain ng Ehipto ay ang pagliligtas sa buong bansang Israel nang sila ay pinamunuan ni Moises

sa pagtawid sa Dagat Pula. Ang kahanga-hangang pangyayaring ito ay naglalarawan ng sukdulang pagbawi ng buong sangnilikha ng tao mula sa pagkaalipin sa kasalanan at kamatayan. Ang mga ipinangakong pagpapala ay magiging magagamit sa mundo sa ilalim ng pagtatatag ng kaharian ni Cristo at ayon sa mga tuntunin ng Bagong Tipan. (Jeremias 31:31-34). Sa panahong iyon, ang lahat ng nasa na nagnanais sumunod sa katuwiran at sumunod sa mas dakilang Moises - ang ating Panginoong Jesus - ay bibigyan ng mga karapatan sa buhay na nawala dahil sa kasalanan ni Adan. Deuteronomio 18:15-19; Mga Gawa 3:20-25

Ang mahabang gabi ng kasalanan at kamatayan ay lilipas na, at darating na ang maluwalhating umaga ng kaligtasan. (Awit 30:5). Ang Cristo, ulo at katawan, ang mangunguna at magliligtas sa buong Israel, sa lahat ng bayan ng Dios. Sa panahong iyon, ang lahat ay makikilala at magagalak na magbigay-galang, magbigay-pugay, at sumunod sa kalooban ng Dios. Gawawa 15:16,17; Roma 11:26-36

Si Cristo ang Ating Paspas

Nang sumulat ang Apostol Pablo sa mga kapatid sa Korinto, sinabi niya sa kanila, "Linisin ninyo ang lumang lebadura upang kayo'y maging bagong masa, gaya nga ng pagiging walang lebadura ninyo. Sapagkat si Cristo, ang ating korderong pang-Paskwa, ay ipinahain na. Kaya't ipagdiwang natin ang kapistahan, hindi sa lumang lebadura, ang lebadura ng masamang ugali at kasamaan, kundi sa walang-lebadura na tinapay ng katapatan at katotohanan." 1 Corinto 5:7,8

Sa Kasulatang ito, kinausap ng apostol ang "simbahan ng mga panganay" na ang mga pangalan ay nakasulat sa langit. (Hebreo 12:23). Pinaalalahanan niya silang linisin ang kanilang sarili mula sa lahat ng kasalanan at kawalang-katarungan na kinakatawan ng lebadura ng malisya at kasamaan. Sa halip, dapat nilang hanapin ang katuwiran at Katotohanan, na ipinapakita sa pamamagitan ng pakikipagbahagi sa tinapay na walang lebadura.

Sa pagkain ng simbolikong korderong ito, inaangkin natin sa ating sarili ang merito ni Cristo. Sinasuot din natin si Cristo ayon sa ating makakaya, na siyang nagbabago sa atin tungo sa kanyang maluwalhating larawan at pagkatao. (Roma 12:2; 13:14; Galacia 3:27). Pinapakain natin siya gaya ng pinakain ng mga Hudyo ang korderong Paskwa. Ang mapait na mga halamang-gamot, na tumulong at nagpasigla sa tunay na gana ng mga Israelita, ay isang larawan ng ating mapait na karanasan at pagsubok. Ito ay ibinibigay sa atin upang tuluyang ilayo ang ating pagmamahal sa mga bagay na lupa, at nagbibigay sa atin ng lalong pagnanasa na pakainin ang korderong ito at ang walang lebadura na tinapay ng Katotohanan.

Sa mundo, wala tayong "lungsod na mananatili." Sa halip, bilang mga dayuhan at manlalakbay, tayo'y naglalakbay na may tungkod sa kamay at nakasandya para sa paglalakbay patungong makalangit na Canaan. (Hebreo 13:14; 1 Pedro 2:11). Ang lahat ng kaluwalhatian na biyaya na inilalaan ng ating mapagmahal na Langit na Ama para sa iglesia ng mga panganay ay ibibigay sa mga tapat na tumanggap sa "Korderong ng Diyos" at sa

merito ng kanyang nakapagligligtas na dugo. Efeso 1:3-7

Panatilihin Nating ang Kapistahan

Sa lalong madaling panahon, maraming muling magtitipon upang gunitain ang Kapanahunan ng kamatayan ni Jesus bilang dakilang korderong Paskwa. Habang ipinagdiriwang natin muli ang kapistahan ngayong taon, magalak tayo sa mahalagang dugo ni Jesus na ibinuhos para sa atin at na ipatutunay sa buong mundo sa takdang panahon. "Ngayon, ang Dios ng kapayapaan na nagbuhay na mag-uli sa ating Panginoong Jesus, ang dakilang pastol ng mga tupa, sa pamamagitan ng dugo ng walang hanggang tipan, ay kumpleto kayo sa bawat mabuting gawa upang gawin ang Kaniyang kalooban, na gumagawa sa inyo ng makalugud sa Kaniya, sa pamamagitan ni Jesus Cristo, na sa Kaniya ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen." Hebreo 13:20,21